

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

Bereklamen, per drukregel 25 centiem.

De Postrijder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEF, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteuren.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 20 MAART.

35 milloenen francs!

Zaterdag laatst heeft de Kamer de volksvertegenwoordigers het budget van oorlog gestemd met 47 stemmen tegen 25, en 12 die noch ja noch neen gezegd hebben. God geve dat 't voor de laatste maal zij.

53 keeren tien honderd duizend francs 's jaars, om soldaatje te spelen, voor ons klein België dat om zijne onzijdigheid, tegen niemand ten strijde mag gaan, wat dunkt u, lezers?

En rekent daarbij beroofd zijn van uwe zonen, die in het leger liggen, en die 't huis uwe hulp en uw leger waren? En schat er ook nog bij 't verlies voor landbouw, nijverheid, en koophandel die 's jaarlijks van tien duizend jonge en kloeke werkmans beroofd wordt. Is 't begrijpelijk?

Maar luistert. 't ministerie van oorlog heeft sedert 1850, veertien honderd zes en veertig milloenen verbruikt.

's lands schuld, welke jaarlijks aangroeit, is geklommen tot de som van zes honderd acht en zestig milloen.

Het budget belooft jaarlijks tot vier en dertig milloen. Deze cijfers nemen wij over uit de redvoering van M. Lehardy de Beaulieu, onafhankelijken liberaal. M. Lehardy wil van den dwangsoldatendienst niet. Hij ziet liever Zwitserland waar zij niet bestaat. Zwitserland betaalt 14 francs lasten per inwooner. België betaalt er 50!

Maar wanneer zullen al die verkwestingen in ons land een einde nemen?

Als de kiezers willen.

Wanneer zal de soldaten-loterij, die schandige en onrechtvaardige bloedwet afgeschaft worden?

Als de kiezers willen.

Wanneer zal 't gouvernement ophouden van 't zweet uit den rug der burgers en werklieden te persen.

Als de burgers willen.

Geëerde medeburgers, gij hebt ten uwen onkoste ondervonden, gij hoort en gij ziet hoe dat onze liberale ministers met uw kostelijk geld, met de vrucht van uw zweet en arbeid den zot houden, en dat om hun eigen hoogmoed en eerezucht te voldoen. Zijt gij van zin dit nog langer te dulden of wel wilt gij er een einde aan stellen? 't hangt van u af. Kiest gij het laatste, zoo zult gij met de liberalen gedaan maken in de toekomstige kiezingen.

IJzerenweg op Breda.

Te Nieuwe Noordbrabantse uit 's Bosch, bevat het volgende artikel:

Wij hebben onlangs gemeld, dat er in België sprake was van het leggen van eenen directen ijzerenweg van Antwerpen op Breda, in plaats van het voortzetten der graving van het Kempsche kanaal tot Antwerpen. Als een vervolg op dit ons bericht moesten wij nu mededeelen, dat nuttige ontwerp, vooral in de daarbij het meest belanghebbende streek, de Kempen, weinig bijval vindt. De gemeenten in de Kempen geven verreweg de voorkeur aan het eerst ontworpen plan van een kanaal boven dat van eenen spoorweg. Van haar standpunt beschouwd, moet dit geene verwondering baren. Landbouw en heideontginning, de voornaamste middelen van bestaan der bewoners van de Kempen, zijn veel minder gebaat met eenen spoorweg dan met een kanaal, welk laatste altijd een goedkoopere communicatie aan de hand doet en daarenboven het zoo nuttige water voor de irrigaties of kunstmatige oversloeiingen bezorgt. Intusschen zou een ijzerenweg slechts het derde kosten van het graven der vaart van St. Job naar Antwerpen met vertakking op Breda.

De keizerlijke Prins.

In de vorige jaren gaf de keizerlijke prins den 16 maart, een banket aan de soldaten-kinderen van de regementen der garde en linie, te Parijs gekasnerend.

Vóór het banket passerde de keizer de soldaten-kinderen in revue, welke met de juistheid en houding der veteranen verschillige militaire oefeningen uitvoerden.

De keizerlijke prins nam plaats in de gelede ren van zijn regiment (het 1° grenadiers der garde) en de talrijke toeschouwers, aan de grielje

van den Carrousel toegesnel, bewonderden zijne goede houding en ook zijne militaire instructie.

Dit jaar, uit oorzaak der ziekte van Z. K. H., zullen de revue en het banket later plaats hebben.

« Wij verhopan dat op die revue, schrijft een naamloos korrespondent, die teekent: « *Un veter-officier van het 1° regiment der garde* » dat de keizerlijke prins, die reeds sedert zeven jaren kapitaal is, de galons van sergeant zal bekomen. Zijne bevoordering ging tot hertoe zoo traagzaam vooruit, dat, zonder zijne insloed hebbende beschermers, welke wij kennen, wij en zijne talrijke vrienden eene hevige onrust hebben betrekkelijk de toekomst, welke hem in de militaire loopbaan is voorbehouden.»

Zoo het schijnt is er onlangs te Luik eene zeer wakkere aanhouding gebeurd, welke niet heel aangenaam is geweest voor de genen die er het voorwerp van waren.

Twee werkheden welke ten vijftiendaagsche loon hebben getrokken, kwamen voorbij een magazijn, dat sedert eenigen tijd gehouden wordt door eenen vreemdeling.

Van het rasen zagen zij pijpen welke hun zeer goed aanstonden en zij traden den winkel binnen. Zij kochten er, een houter, betaalde met een gouden stuk, welk hij van zijnen meester had ontvingen.

Dit stuk kwam den bazarhouder verdacht voor. Deze schreeuwde dat het een valsch stuk was, eenderd oogenblikkelijk een zijner bedienden naar den post der pompers van het koninklijk theater loopen om hime hulp in te roepen.

Deze kwamen aanstonds naar den winkel. Zonder te luisteren naar den onbegrijpelijk de twee brave werkheden hun wilden geven, brachten zij dezelve heel brutaal naar het stadhuys.

Hier werd een onderzoek geopend. Men deed het stuk toetsen en het werd uitmuntend bevoonden.

Wij vernemen dat de werkheden die zoo onrechtvaardig zijn aangehouden, den koopman in kwestie voor den vrederechter hebben gedaagd, om herstel te bekomen van de schade welke hij hime er heeft toegebracht.

De officiële rouw over het afsterven des Konings is verdeeld in drie tijvakken. De eerste, welke drie maanden duurde, is den 10 maart gecommeerd; de tweede, welke zes weken duurde, eindigt den 25 april, en de derde, onbegrijpelijk van zes weken, zal den 10 juni ten einde loopen. Gedurende het tweede tijvak draagt men den halven rouw en in het derde zal men zwart, wit, grijs en blauw dragen.

De rouw van het hof, die een jaar en zes weken duurt, wordt gedragen door al de personen die aan het hof zijn gehecht, die welke in gebuur worden ontvangen of ten huize verzoekt.

De uitgaven voor herstellingen, verfraaiingen en bouwangen, welke zullen gedaan worden ter gelegenheid der hofte inkomst van Leopold II en der koninklijke familie, in de voornaamste steden van het koninkrijk, worden op ten minste een milioen berekend. Van zijnen kant hernieuwt het hof zijne kwipagieën en maakt zich gereed om met eene gansch koninklijke pracht en luister in het publiek te verschijnen.

Zes brusselse jagers — het spreekt van zelf dat het de benijdigste zullen zijn — hebben aangekondigd dat zij eene wedding wilden aangaan, met wie het zij; de tegenpartij mag de som aanduiden — op voorwaarde dat zij tusschen de 40 en 70 duizend francs is: — dat zij op den dag der opening van de aanstaande jacht, zonder van den eigendom te gaan van een der achtbare belgische senateurs, met hun jachgeweer alleen en enkel door eenen jachtbond bijgestaan, duizend stuks wild, haren, patrijzen en kwakkeks zullen dooden. — Wij gelooven dat die laatste vooral zeer talrijk zullen zijn.

De vrouw van eenen werkman te Doornik heeft eenen zevenden zoon ter wereld gebracht. De Koning, dit vernomen hebbende, heeft eenen onderstand aan dit huysgezin gezonden, om het doopsel van den kleinen Leopold behoortijk te kunnen vieren.

Paasschen valt dit jaar op 1 april. Sedert 1804 is zulks niet meer gebeurd, en voor het einde dezer eeuw zal het nog tweemaal gebeuren, in 1877 en 1888.

Een schoenmaker te Verviers werd sedert eenigen tijd gewaar dat hij bestolen werd. Nu eens vrouwenschoenen, dan hofmannen en soms geld. De verdienste wrek had hem men 8 paar bottinnen ontvreemd. Er werden maatregelen genomen. Des anderendaags verween er weder een paar schoenen, en onder de breede krinolien

van de werkvrouw St..., die verdacht werd, vond men ze hangen. De dieffegge beken te talrijke ondervragingen dat zij dien handel sedert 5 jaren deed en voor meer dan 2000 fr. schoenen gestolen had.

Men schrijft uit Antwerpen:

Dezer dagen was in de tentoonstellingzaal der Verasstraat een staadbeeld geëxposeerd, verbeeldende *Mater dolorosa* en vervaardigd door M. Jacob Krens. De uitvoering van dit beeld getuigt van veel aanleg en doet ons in M. Krens, in de toekomst een goed beeldhouwer te gemoet zien. De *Mater dolorosa* is bestemd voor de kerk van Neerpelt, welke wij met dit nieuwe kunstwerk geluk wenschen. Gemelde kerk bezit reeds van do zelfden artist en ander beeld verbeeldende *St. Joseph*, waarvan men veel goeds zegt.

« *Et eene memorie, welke een engelsche dokter heeft afgekondigd in een generaal digblad van Dublin, blijkt dat het middelbaar gewicht van het hart van den man behoort tot negen oncen, terwijl het hart van de vrouw er maar acht weegt. Lichter wat nog meer dient opgemerkt te worden, is dat het hart van den man hoe langer hoe zwaarder wordt, naarmate hij in jaren komt, terwijl het hart der vrouw hoe langer hoe meer van zijn gewicht verliest, van het oogenblik dat zij den ouderdom van dertig jaren heeft bereikt.*»

De stad Keulen wordt sedert eenigen tijd druk bezocht door hollandsche vischleuders, zegt de *Köln. Zeitung* van heden, die in den laatst verlopen tijd voornamelijk bokking ter markt brachten. Deze bezoeken schijnen aan de keulse vischverkoopsters zeer onaanprijzende te zijn, weshalve zij middelen hebben bedacht om die lastige konkurrenten de uitoefening van hun bedrijf onmogelijk te maken. Het daartoe gekozen middel is het volgende: zoodra zich een dier vischleuders gereed maakt om zijne waar aan een koper ter hand te stellen wordt hij door een aantal vrouwen, die hem op den voet door de stad volgen, omringel; de kring zet zich terstond in beweging en roert, tot groot vermaak der toeschouwers, en waren heke, — dus om rondom den rustigen koopman, die gelukkig het oogenblik afwacht waarop vermoemens of de tusschenkomst der politie een einde maakt aan de zonderlinge dansen der woeste vrouwen. Volgens bedoeld blad schijnt de politie tot nu toe dergelijke feiten als een volksvermaak te hebben aanzien.

Het is nu de stad Rijssel, die op hare beurt het tooneel eener juwelendiefte is geworden, op dezelfde wijze gepleegd als hij den heer Van Lancker te Gent, te Charleroi en te Luik.

De dieft over begon te midden der stad, op de Schouwburgplaats, bij den juwelier-horlogemaker Godron, gedurende den nacht van zondag halfvasten.

Gemelde heer had verwaarloosd de ijeren staaf te sluiten, die de luiken van zijnen winkel vaststellen. Dieven hebben een der luiken in genomen bij middel van eenen zwaren steen het spiegelglas gebroken en langs de opening horlogeren en juweleng-sted voor eene waarde van 2500 fr.

Het gerucht door het slaan van den steen in het spiegelglas veroorzaakt, dat aan stukken sprong, is door verscheidene geburen gehoord geworden. Allen hebben het toegeschreven aan eene troep gemaskerden, die de stad doorkruisten, en in de kofjibuzen naar den schouwburg der Varietés gingen. Eene gebuurvrouw keek uit haar venster, en zag enkel voorbijgangers in carnaval-cosuum.

Er zijn onmiddellijk opzoekingen gedaan om de plechtigen te ontdekken, doch zij zijn tot hertoe vruchteloos geweest.

Men leest in den *Mémorial de la Loire*: « Onlangs werd er op de deur van het kabinet eens ministerieel officiers van het ressort Montbrizon geklopt. Er was volk bij den magis traat. Niettemin antwoordde hij: « Kom binnen » Er werd eene tweede maal geklopt; het zelfde antwoord werd gegeven, doch er trad niemand binnen.

Toen er onmiddellijk daarop een der kleuten uitging, vond hij op den dorpel der deur eenen zak liggen met het opschrift: *Voor de armen der gemeente*. De zak bevatte 3000 fr. in goud.

Eene ongelukkige moeder. — Eene zelfmoord, voortspontende uit de diepe smerten waarover zoovele moeders ontroosbaar zij, heeft te Saint-Martin l'Aiguillon (Ome) plaats gehad.

De vrouw van den genaamen Coupry, schoenmaker aldaar, had het verleden jaar een kind ter wereld gebracht, hetw ik zij na het tijdsverloop van drie weken had moeten spenen; het kind stierf eenige dagen later; de ongelukkige moeder dacht dat zij de dood van haar kind had veroorzaakt, door hetzelfde te spenen;

ze kreeg er zulk een berizeer van dat haar verstand er door leed en in verwarring geraakte.

In het vaste denkbeeld verkeerende, dat zij hare familie ontreed had, dacht zij er alleen aan zich zelven te straffen, door zich te zelfmoorden; z keran nacht, poogde zij zich door middel van kooldamp te verstikken; doch zij werd door baren man gered. Die laatste, gedwongen zijnde uit te gaan, vertrouwde zijne vrouw aan zijne schoonmoeders, de retheligen Druet, welke haar zooveel mogelijk in het oog hielden.

Vesleden maandag, trad M. Druet in een kabinet, hetwelk aan zijn salon paalde, en vond zijne dochter, door middel eener koord aan eenen balk opgehangen; met behulp zijner vrouw streed hij de koord door; zij gaf, nog eenige teekens van leven; doch eenige oogenblikken later stierf zij in hime armen.

De Sultan van Turkije heeft dezer dagen te Konstantinopel de uitvoering eener Italiaansche opera bijgewoond waartoe men hem de kans in de operas had gegeven. Z. M. kwam aldaar met zulk een talrijk gevolg, dat de zaal alleen genoezzaam gevuld was, en zond daags na de voorstelling aan de directie eene som van 65000 piasters, als bewijs van zijne tevredenheid gaf.

ELIAS BEUGOTAVE. — In eenen brief uit Helgoland aan de *Times* gericht, waardigem lid dat een groote rotsklomp van hetzelfde in zee gevallen, en dat een zeker getal bewoners daarbij het leven hebben verloren.

Dit eiland welk gelegen is in de Noordzee, tegenover de kusten van Sleeswyck, is van het grootste gewicht door zijne ligging. Meester van Helgoland, zijn de engelsen ook meester van de mondij der Elbe; doch een verschrikkelijke vijand, de zee, heeft reeds twee derde van Helgoland verwoest, en het vernielingswerk wordt voortgezet door... de konijnen.

Deze dieren hebben zich in Helgoland zoodanig vermenigvuldigd, dat zij door pijpen, den grond geheel en al hebben ondermijnd. — Een vuurberouwde ELIAS. — Omrent de vulkanische verschijnselen bij het eiland Santorin, in den Griekse archipel, waarvan dezer dagen herhaaldelijk melding gemaakt werd, wordt uit Griekenland het volgende gemeld:

Tusschen oud en nieuw Kaimenech vormde zich een, hetwelk door de wetenschappelijke commissie Aphroessa werd genoemd, omt de staandboot waarmede zij derwaarts was gekomen.

De kapitein dezer boot is den 20^{en} februarij ongekomen, ten gevolge eener hevige uubers-ting, waarbij de in de lucht opgeslingerde gloeiende massa's tot op het dek der boot nedervallen en de kapitein zoodaag getroffen werd, dat hij een oogenblikkelijken dood vond, terwijl er tevens brand aan boord ontstond. Twee matrozen werden daarbij gewond.

Zaher eenige verdere bijzonderheden over dit verschijnsel:

De bevelhebbers der fransche en der engelsche schremsmacht in den Piraeus, hadden, omge streeks 2500 voet, en door de nedervallende steenen waren schepen op eenigen afstand in brand geraakt en was de bevelhebber van een dier schepen doodelijk getroffen.

Den 22^{en} herhaalde hetzelfde voorschijsel zich nog ontzaggeliker: de zail had toen een omvang van omstreeks 600 voet, en rees langzamer registandig uit den krater op, tot eene hoogte van 4000 voet, als eene ontzettend groote vlam, wier gloed door een omhulsel van asch en rook heenstraalde.

Eerst duizende voeten hoog in de lucht, verdeelde de zail zich en werd zij door de werking van den wind in takken gesplitst.

Intusschen waren ook de oude kraters van Nea Kaimenech weder in werking gekomen. De bewoners van Thera, de hoofdstad van het eiland Santorin, verkeerden in grooten angst dat de vulkanische rots, waarop zij een duizendtal voeten boven het gewoone peil der zee woenen, door de geduchte werking, die zich aldaar in de ingewanden der aarde voordoet, spijten of nedervorsten zou.

Den 20^{en} februarij was uit dien krater eene breede zail van asch, rook, steenen en gloeiende stoffen opgeschoten, tot eene hoogte van omstreeks 2500 voet, en door de nedervallende steenen waren schepen op eenigen afstand in brand geraakt en was de bevelhebber van een dier schepen doodelijk getroffen.

Den 22^{en} herhaalde hetzelfde voorschijsel zich nog ontzaggeliker: de zail had toen een omvang van omstreeks 600 voet, en rees langzamer registandig uit den krater op, tot eene hoogte van 4000 voet, als eene ontzettend groote vlam, wier gloed door een omhulsel van asch en rook heenstraalde.

Eerst duizende voeten hoog in de lucht, verdeelde de zail zich en werd zij door de werking van den wind in takken gesplitst.

Intusschen waren ook de oude kraters van Nea Kaimenech weder in werking gekomen.

De bewoners van Thera, de hoofdstad van het eiland Santorin, verkeerden in grooten angst dat de vulkanische rots, waarop zij een duizendtal voeten boven het gewoone peil der zee woenen, door de geduchte werking, die zich aldaar in de ingewanden der aarde voordoet, spijten of nedervorsten zou.